

Односи

Испуњавање појединачне мисије сваког члана заједнице као и успех заједнице и испуњавање колективне мисије зависи од спремности појединаца да размотре и уваже другачија мишљења, да учествују у усаглашавању ставова, у доношењу одлука и ставова о заједничким интересима и циљевима, и да поштују одлуке са којима се усагласи већина, чак и у случају да су њихови лични погледи другачији. Предуслов за успех је емпатија у међусобним односима, искрена брига за друге, добра намера и добра воља да се несугасице разреше кроз расправу која је примерена образованим људима, расправу чији је циљ проналажење најбољег решења, где нема победника и губитника, поражених или понижених. Од посебне важности је постићи унутрашњу кохезију и сагласност у кључним ставовима приликом сваког обраћања спољашњем свету и институцијама изван заједнице. Без такве кохезије, без усаглашеног наступа а уз пројектовање унутрашњих сукоба изван колектива, заједница неће успети да оствари своје циљеве, напротив, енергија ће се расипати, деловање појединаца неће бити усклађено, биће усмерено у различитим правцима, напори појединих чланова ће се анулирати, док ће резултанта заједничких напора свих чланова бити мања.

Тимски рад

Значај тимског рада је немогуће пренагласити. Многи антрополози и историчари тврде да је праисторијски човек имао способност да се повезује и организује стварајући врло велике заједнице. У томе су помогли заједнички митови и заједничка вера у интерес заједнице као најефикаснији начин да се оствари лични просперитет. Од давнина, појединци су испуњавали своју личну мисију кроз опстанак и просперитет заједница, док су свој лични идентитет и своју посебност испољавали кроз односе унутар заједнице. Тврди се да је хомо сапиенс је однео превагу над снажнијим и виспренијим неандерталцем захваљујући својој способности да делује у оквиру врло великих и моћних заједница. Неандерталци су се повезивали у племена/заједнице од педесетак јединки за које су друга неандерталска племена била једнако туђа као и заједнице хомо сапиенса. Премда супериорни у сучељавањима 1:1, мала племена неандерталаца су губила превагу и постепено су нестајала са историјске сцене.

Савремени човек одређује судбину планете, господар је много крупнијим и јачим од себе. Разлоге томе треба тражити у његовој способности да се повезује у заједнице са врло великим бројем чланова, у којима већина појединаца препознаје интерес заједнице и даје му приоритет. У савременом свету има и појединца чија су гледишта другачија. Неумерено уздицање сопствене посебности човека може навести да космос види у себи, да целокупно постојање сведе на сопствено, и да свој опстанак и добробит претпостави опстанку и добробити заједнице.

Продирање тржишних и конформистичких гледишта може увећати број чланова заједнице који своје способности и прилике користе за постизање личних циљева, стављајући дугорочни интерес заједнице и моралне принципе у други план. Постоје индиције да су заједнице у којима преовладава опортунизам мање способне да се развијају, прилагођавају и стварају потомство које ће гарантовати опстанак. Теза о неповољним перспективама заједница у којима преовладавају неодговорни, егоцентрични и опортунисти се да лако потврдити из анализе малих заједница какве су инжењерски тимови, лабораторије, R/D компаније, департмани универзитета. Постоји могућност да се исти закључак пројектује и на много веће заједнице, па и на читав људски род.

Сажетак:

Разумевање и усклађен рад чланова тима је предуслов за остваривање циљева.
Унутрашњим сукобима се расипа енергија, тада напори појединаца дају малу резултантну.
Опстанак, успех и обнављање заједнице зависи на спремности појединаца да свој лични циљ подреде заједничком циљу, да свој лични циљ остварују кроз остваривање заједничког циља.